

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Admirandvm vindictae divinae theatrvm

Tympe, Matthäus

Monasterii Westphaliae, 1611

Homicidium

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51314)

1.
Ammian.
lib. 22.
Anno
Chr. 337.

lib. 2.

Incertum
est an vel
vbi fuerit,
humili sala-
tem, sepul-
tura dona-
tus.

2.

A Blaius humili loco natus & plane
Amo eo amplitudinis peruenit ve
ratoris Constantij focer euaserit, filiam
suam Olympiadem Constanti Augusto
stantij fratri sponndit vxorem, quam
so Constante, Constantius nuptui tra
Arsaci Armeniæ Regi. Merito autem
natus fuit pila fortunæ. quia ad tantam
tudinem cum esset prouectus rursus
ac miserando casu deorsum demissus est.
eo hæc Zosimus: Ablaius Præfectus Per
rio necatus est, ipsa vindicta meritâ homi
pœnâ multatæ, qui per insidias Sopatro
losopho mortem machinatus fuisset, de
Constantini familiaritatem inuideret.
huius nece & infelicissimo fine Euna
Constantinus reliquit filium Constanti
Ablauio, qui cum imperium æquo iure
ret postquam paternum successionis im
um cum Constante & Constantino fr
suscepisset. Sed Constantius Ablaium
rio exuit, & ex vrbe patris nomen præ
te percussores non paucos submisit. Illi
cta manu virum adorti pro stola purp
necem illi purpuream obtulerunt, fructu
dissecto in modum pecudis quæ publico
pulo conciditur.

Magentius atque Decentius, vindictam
de innoxio Cōstantis imp. sanguine exp

te numine, miserrime periere. Magnentius enim diuersis antea exagitatus prælijs, vltimo tandem certamine exercitu cæso ac penitus profligato desperatione melioris fortunæ sibi ipsi mortem consciuit, gladio se transfuerens. Decentius eius frater quem crearat Cæsarem, impacto sibi laqueo vitam finiuit. hunc finem crudelium tyrannorum libidine imperandi fas omne iulq; calcantium pluribus narrat Zosimus lib. 2.

3. Dometius SS. monachus Christianus, natione Persa, in Iulianum apostatam contra Persas bellum gerentem magna constantia insurrexit exprobrans apostatiam, qua desertor pietatis factus pro dæmonibus bellum gereret aduersus sanctos, quod indigno ille perferens animo, mox ipsum cum duobus eius discipulis lapidibus iussit occidi, victoriam putans auspiciatam de Persis nece hominis Persæ, sed contrarium plane accidit, cum victus potius à Persis monachis, eorum sanguinem pro Persis pugnantem, senserit aduersarium, vinctiq; cœperit cum se vincere inferendo illis necem exultimavit.

4. Maximus tyrannus innocentis Gratiani imp. sanguinis reus cum Aquileiæ à Theodosio imp. obsideretur à suis militibus captus & insignibus imperatorijs indutus ad Theodosium vinctus perductus est, cuius infelicem statum Theodosius commiseratus, oculis eum ad parcendum compositis aspexit, cum mili-

Pacatus in
Paneg.
Theo.

milites indignati eundem Maximum à
 ctu Theodosij abstrahentes abscisso
 eius capite necauerūt, ne miserendi ipsi
 dosio locus esset. Paulo post Andrago
 classis præfectus, audita Maximi necem, se
 cipitem dedit in fluctus, eo namq; modo
 ditor Gratiani, vt par erat, interijt. Secutus
 est mors Victoris pueri, Maximi filij, cui
 Arbogastes Comes proditione confectus
 Briranni Maximum qui fuerant secuti, ce
 periere. De interitu Maximi Gilda Socrus
 ait: Apud Aquileiam urbem capite necatus
 ceditur qui decorata totius orbis capita
 no quodammodo deiecerat.

Socr. li. 5.
 cap. 14.
 Zosim. li. 4.
 Paus. Diac.

3. Arbogastes Comes Valentinianum
 niorem Imperat. laqueo strangulauit. Et
 tam immane facinus perpetratum ei
 contigerunt dextera, innumerisque
 auctus fuit victorijs. post necem vero
 ratoris, iusto sanguine in eum clamante
 dictam, semper in deteriora est prolap
 Adhæc tunc cum Theodosio paruit tan
 structum præsidij Maximum ipse mini
 cœpit, cum vero aduersus eundem Theo
 sium collectis Gallorum Francorumque
 ribus sub Eugenio tyranno exundauit,
 gna facilitate succubuit, ait Orosius. Et
 inuictis erat precibus sanctissimi sacerdotis
 Ambrosij, quibus exutus, animo confu
 tus, fractus viribus, vt alter Cain, pau
 tremens, profugus, non amplius man
 dens,
 pi se fu
 necis
 suime
 lenta r
 Arbog
 vitæ I
 prio lo
 dianus
 At f
 Non
 Ensi
 Hatt
 tempo
 succen
 xisse ni
 li, pane
 elient,
 eum ta
 Rheno
 eto agg
 mag li
 a dæm
 quod p
 mis ded
 Sed P. S
 piscopi
 Tam Sim
 Regē Po
 Polonic
 autē pec

li. 7. c. 33.

dens, sed pedibus, se subducens è pugna tur-
 pi se fugæ commisit, culpa insequente reum
 necis innoxij Imp. Valentiniani, quæ ipsum
 suimet vltorem esse coëgit impulitq; sibi vio-
 lenta manu inferre supplicium. Socrates ait:
 Arbogastes tantæ cladis auctor, vbi nullam
 vitæ spem sibi reliquam intellexerat, pro-
 prio se ense obtruncavit. De eodem Clau-
 dianus:

*At ferus inuentor scelerum traiecerat altum
 Non vno mucrone latu, duplexq; tepebat
 Ensis & vltices in se conuerterat iras.*

6.

Hattonem Episcopum Moguntinum famis
 tempore pauperes in horreum congregatos
 succenso horreo combussisse scribunt, ac di-
 xisse nihil eos à muribus differre, quòd, vt il-
 li, panem comederent, ac nulli præterea vsui
 essent, ideoque mures vndique confluentes
 eum tanta rabie intuasisse, vt etiam in medio
 Rheno domicilium habentem flumine traie-
 cto aggressi sint ac deuorarent. Delrius disq.
 mag. lib 3. p. 1. q. 7. f. 1. putat hunc Episcopum
 à demonibus murium specie esse necatum
 quod pauperes murium nomine tempore fa-
 mis dedecorasset & sibi duxisset persequèdos.
 Sed P. Serarius probat totum hoc de Archie-
 piscopi Moguntini muribus meram esse fabu-
 lam. Simili vero vindicta percussum Poloniæ
 Regē Pompilium ob patruos necatos omnes
 Polonicarū rerū scriptores testatur. Notandū
 autē peculiariter qd mures ex interfecto-
 rum tu-

li. 5. c. 24.
 Eadē Sox.
 lib. 7. c. 24.
 & Zof li. 4.
 Bar. Anno
 Chr. 394.

rerum Meo
 guntiacarū
 li. 4. in ar-
 chiepisco-
 po 15. ca. 4o

al. Popio-
 lum.

mulis

mulis erumpentes Regem adorti sunt, nec
 nibus circumquaq; factis ab eodem intell
 do prohiberi potuerunt, & tandem (cum
 suis deserui & diuina ultione feriri con
 tur) à bestiolis illis laniatus est. Mart
 Cromerus lib. 2. rerum Polonicarum
 uem morbum, ait, Princeps simulat, pat
 neci destinatos acciri eius nomine vxor
 bet, conueniunt sine mora, commendat
 lios suos quasi iam moriturus, complect
 liebri eiulatu regia, & tandem in signum
 ris medicatum poculum illis offert, p
 re se simulans. Cum omnes ordine bib
 fingit se somno premi, illi vero digressi
 lo post cum venenum vitalia membra
 passet de statu mentis dimoti & furent
 ximo cum cruciatu cadunt & exanimat
 Re enunciata, mulier cadauera insepulta
 ipei mandat. Eos insidiatores vitæ principis
 ideo Dei vindicta percussos repente diu
 Sed non sinit inulta esse diu diuinum
 scelera. Nam ex cadaueribus putrefactio
 mures inusitatae magnitudinis impium
 cidam cum scelerata vxore atq; liberis
 entem quoquo versus per aquam flammam
 que persequuntur, nec claustra protuberant
 abigentium satellitum præsidia. Ad
 mum diffugientibus omnibus, absumptis
 us filijs, deinde vxore postremus ipse
 lenta morte à muribus in arce cruciatu
 sumptus est. hinc Clemens lanitius,

Quid pro
 dest breue
 ab homini
 bus euasif
 se supplici
 um, quãdo
 iram Dei &
 poenas ab
 ipso im
 probis con
 stitutas
 nec viuus
 euadere
 possum
 nec mors
 tuus.

*Discite iustitiam qui propter lucra paratas
Fertis & exertas ad scelus omne manus,
Est Deus, est scelerum vindicta, est pœna malorū,
Vnde putes minime posse venire, venit.*

Milo quidam ob Pyrrhi Regis filiam in- 7.
terfectam in infamiam versus duodecimo
die extinctus est. Iustinus Trogi abbreviator,
lib. 28,

Apud Aelianum Macareus Mitylenensis 8.
Bacchi sacerdos hospitem qui depositum re- Lib. 13.

poscebat in templum seducens occidit, ibi-
demq; humavit. Exactis paucis diebus, patre
in templo sacrificante, filij volentes eius im-
molationem imitari alter alterum mactavit,
idq; cum mater rescuisset arrepto torse fili-
um qui adhuc reliquus erat, interfecit. His Pf. 118. Iu-
ad Macarea allatis, & ipse iracundia fremens stus es Do-
domum aduolauit ac vxorem interemit, pro- mine, &
pter hoc scelus comprehensus, & quæstioni- rectum iu-
bus subiectus, quid in templo egerat confes- dicialium
sus est. antequam vero publico supplicio af- tuum.
ficeretur in tormentis animam exhalauit.

Stoicos crebro cōmemorasse auctor est Ci- 9.
cero, duos Arcades familiares Megarā venisse, 1. de Diuin.
quorū alter ad cauponem alter ad hospite di- Somnium
uerterit. His, postquā cœnatū esset, quiescēti- à Deo im-
bus, concubia nocte visum esse ei qui in ho- missum ve
spitio erat illum alterum orare vt subueni- homicidij
ret, quod sibi à caupone interitus pararetur. reus pro-
Eum primo perterritum somnio surrexisse. deretur.
deinde cum se collegisset, idq; visum pro ni-

L hilo

hilo habendum esse duceret, recubuisse. T
 ei dormienti eundem illum visum esse
 re, vt quoniam sibi viuo nō subuenisset
 tem suam ne inultam esse pateretur, se
 factū in plaustrum à caupone esse coniectū
 & supra stercus iniectum, petere vt man
 portam adesset, priusquam plaustrum ex
 pido exiret. Hoc vero eum somnio cōm
 mane bubulco ad portam præsto fuisse
 fuisse ex eo quid esset in plastro, illum por
 ritum fugisse, mortuū erutum esse, caupo
 re patefacta pœnas dedisse.

10. Aristobolus Hircani filius post mar
 Ioseph. li. me enectam, fratres in vincula coniectos
 13. antiq. tigonum ex omnibus vnum charum hab
 Iud. c. 29. Cum vero & hunc, à calumniatoribus
 & 1. de bel- tus, interfecisset, paulo post corruptis
 lo Iud. c. 3. bus sanguinem vomere cœpit, quodam
 Quid non tempore contigit vt dū quidam ministrus
 efficit li- sanguinē, qui vomitu redditus erat, per
 uor & calu- ceptum foras efferret, eodem in loco
 nia. tigonus cœsus erat, extātibus adhuc cœ
 maculis, cum pelui laberetur. Quod cum
 mestici viderent ploratum tā ingentem
 derunt vt ab Aristobolo intus audiri possent
 Tum ille sciscitatus est quid sibi clamor
 voluisset. Famuli & domestici quancumque
 benter id quod actum erat multitaliter
 gente tamen domino rem omnem aperuerunt
 Tunc Aristobolus intelligens diuino mon
 factū vt quo loco fratris sanguinem fecisset

Suspecta
 nobis sunt
 quæ dissi-
 mulantur
 silentia.

Ibidem & sanguis eius effunderetur, in hæc verba prorumpit, non ergo Deum latitura erant tam impia mea facinora; vel plurimas effundens lacrymas & gemitum ex imo pectore ducens; ergo non latet Deum, inquit, meum impium ac sceleratum facinus, quando tam cito reposcor ad pœnas cognati sanguinis. O corpus impudens quousque retinebis animam quam materni simul ac fraternalis manes flagitant? cur non semel eam reddis, ne sic per partes opus sit libare meum sanguinem, atque ita parentare oppressis per nefas & parricidium, vix ea fatus erat, cum exhalaret animam.

Suetonius auctor est omnes Iulij Cæsaris interfectores male periisse, imò nonnullos eodem pugione quo illum necauerant sibi ipsius mortem consciuisse.

Adrianus Imperat. Severianum quendam occidit nullius criminis obtentu, sed quia ægrè tulerat Lucium Commodum ab ipso Cæsarem creatum esse. Hic antequam moreretur ignem postulauit, & suffitum faciens, vos, inquit, Dij scitis me nihil commeritum Precor autem vt Adrianus optet mori, nec possit. Hanc imprecationem non multo post Adriani grauissimus morbus secutus, in quo tantis doloribus conflictatus fuit vt non solum extinguere optaret, sed & seipsum interficere vellet.

Dens vno dieem habet oculi.
M. Aurel. imp. ep. ad Cincinna-
tū amicu:
A iustitia diuina & malefactorum pœna & recte factorum cœmu-
neratio ex-
spectanda est.

11.

12.

Xiphil. & Zon.

L 2 Va-

13. Valens imp. non multis post annis
 occidi Comitem Theodosium patrem Theodosij imp. iusserat, ipse met à Gothis fuit
 co de poenis hæretic. exem-
 plum II. fectus, iustis. Dei iudicio, iuste enim vitu-
 uatur qui iniustam alteri mortem man-
 tur.

14. Imp. Constans II. impulsu malorum
 monum fratrem suum Theodosium
 cratum iam diaconum nece abstulit, hæ-
 deliter fratricidium sacrilegio magis
 mans. Ista vero haud impune patrauit,
 nes. enim fusus sanguis innoxius à Deo vindicatus
 In vno sce- vt omnibus vitæ suæ diebus, instar Cain
 lere plura scelerum stimulis agitatus, profugus &
 scelerum ne- viueret super terram, eo infelicio, quod
 sandissimi- sicut ille signum accepit à Domino ne
 ma perpe- quo interficeretur: etenim insequente
 trat. culpa, tremens ubiq; locorum fuit, & per
 Gen. 4. sed etiam ea ex causa infelicissimus, qui
 oculos positum proficuum remedium
 tentiæ non arripuit, sed in fuga insanus
 dium collocavit, vanè putans, mutationem
 corum, ab insequente se culpa non
 posse defendi. Sed cum extinctum

Diuina vl- fratrem & obliuione sepultum omnino
 tio exagi- uit, didicit suo dāno miser superesse po-
 tat imp. dem homini quod uiuat & clamet. Nā
 Cedren. do sius à morte sua Constantio crebro per
 compen- tem visus est habitu diaconi poculum
 dium. ne plenum porrigens atq; dicens, Bibe
 ac si diceret; inebriare fraterno sang-

quem fudisti, tale decet propinare poculum plenum sanguine auidæ crudelitati. Explere cruore germani porrigitis, non vt olim in Ecclesia porrigebat in tuarû redemptionem culparum sanguinem Christi (in sacrosanctis mysterijs), sed in vltionem paratum. Sume de manu non sanguine agni refertum poculum, quo percussor angelus abigatur, sed qui vltorem excitet in te Deum. Accipe sanguinem victimæ, non quo sancitum est fœdus, sed quo tua est damnatio comparata. porrigo calicem non saluarem sed ira Dei poculum plenum, quod haurias est necesse. Meus ecce sanguis, qui tuum à Deo vindice suis vocibus exigit. Audiebat hæc & metuebat Imperator, vltrice accusante pariter conscientia, & fugientem (in Siciliam) maioribus clamoribus insequente. Tandem anno Christi 668. in Sicilia, Syraculis, in balneo occiditur à suis. Perculit pœnas etiam Sacrilegij (de quo Sigon. li. 3. de regno Italiae) & perferet sempiternas

Exod. 12.

Isa. 51.

Anno Christi 797. Constantinus Imp. græcorum (consilio matris suæ Irenæ & consiliariorum eius) orbatus est oculis simul & vita. Non autem nisi irato in eum numine vindictam exposcente de fuso ab eo innocentium sanguine facta hæc esse Theophanes tradit. Sic cum Constantinus Magnus frigore veneni Crispum filium suû (quod in suspicionem venisset quasi cum Fausta nouerca consuesceret) & Faustam coniugem (calore balnei) in-

15.

16.

L 3 terfecit,

terfecit, percussus est lepra, quomodo
cōsuevit peccata vlcisci ac potissimum
bientium Regum, Nu. 12. 4. Reg. 5. 2. Par.

17.
Vide in lo-
co de pa-
rentib. &c.
exemplum
6.

Ludmilla vxor Boriuorij Ducis qui
mus è Bohemis nomen Christo dedit, à
impijs est occisa neq; vnquam potuit locu-
le in quo cades est patrata à sanguine
lis abstergi, neq; area in qua est sepulta
quam recipere defunctum, quod si cades
liquod conderetur in ea, protinus alter
reperiebatur foras eiectū. Testatur Dabo
adhuc exstare in Bohemia nepotes homi-
rū familiamq; ipforū, & cunctis insigni-
dā transmissa in ipsos inesse, cumq; alter
barba nimis rufa, alter male pedibus
quicūq; ab ijs pgnati sunt eodē modo
Prædixit multo ante Ludmilla necem
ad illam se ex composito ferendam para-

18.

Boleslaus eius filius odio Christiani-
glionis & regni cupiditate iussit occidi
suum Venceslaum, cuncti verohuius
dæ vel in furorem versi ex alto se in pro-
dederunt, vel proprijs ensibus se trucidarunt
Drahomira cuius consilio fuit interfecit
milla terræ hiatu miserimè est absorpta
ries, qui sanguine Venceslai fuit adspersa
quam potuit abstergi.

19.

2. Macc. 4. Andronicus Oniam ponti-
dolo occidens postea purpura exutus
per ciuitatem circumductus, in eodem
in quo Oniam interfecerat, occiditur.